

Oversigt over Plantesygdomme.

216. — September 1936.

Sundhedstilstanden i Roemarkerne er i Aar usædvanlig god, Gule Blade og Tørforraadnelse spiller ingen nævneværdig Rolle, derimod har Tørken standset Roernes Vækst.

Kaalormene har i September Maaned optraadt overordentlig skadeligt i mange Egne af Landet. Kaalroerne kan være totalt afribbet over større Arealer, og Skaden i Haverne kan ogsaa være betydelig.

Krusesygen er udbredt i Kaalroerne, men da Hjerteforraadnelsen kun har vist sig i begrænset Omfang, er Skaden ringe i Markerne, hvorefterimod Kaalen en Del Steder har lidt meget.

Kartoflerne er ikke meget angrebne af Kartoffelskimmel i Aar. Det meget kolde og absolut tørre Vejr, vi har haft under Optagningen og Nedkulingen, vil sikkert vise sig at have hindret Optagningssmitten; det kan derfor ventes, at Kartoflerne vil holde sig godt i Vinter.

Gul Frugtskimmel (*Monilia*) har ødelagt mange Æbler. Det ses tydeligt, at Angrebet er værst i Haver, hvor Skurv og Æbleviklerlarver er almindelige, thi Revner i Skurvsaar og Hullerne ved Larvernes Gange giver Svampen gode Indfaldsporte, ligesaa Stødpletter paa nedfaldne Æbler. Disse faar alt for ofte Lov at ligge i Frugthaven og være Smitekilder.

Mange Blommer er ogsaa ødelagt af Gul Frugtskimmel (*Monilia*), som er værst, hvor der ikke er udtynnet, saa Blommerne hænger tæt sammen.

Æbleskurv og i mindre Grad Pæreskurv er udbredt og ofte alvorlig. Det ser ud, som om den meste Skade skyldes tidlige Infektioner, men ogsaa i Eftersommeren er der kommet nye Infektioner, hvor Træerne ikke har været beskyttet længe nok ved Sprøjtning eller Pudring.

Vinmeldug er almindelig og ondartet.

Æblevikleren har gjort megen Skade mange Steder, medens Blommevikleren kun lokalt har haft større Betydning som Skadedyr.

Frugttræbladhepsen har optraadt i usædvanlig Grad og skeletteret Bladene paa Seljerøn og Frugttræer (særlig Kirsebær og Pære).

Der er indløbet talrige Beretninger om voldsomme Angreb af »Rødt Spind«.

Lyngby, den 8. Oktober 1936.

Statens plantepatologiske Forsøg.

Der er for September Maaned indkommet 55 Beretninger; endvidere er der besvaret 271 Forespørgsler.

BEDER.

Bormangel, Tørforraadnelse. Som allerede fastslaaet i Oversigten over Plantesygdomme for August, er der ikke megen Tørforraadnelse i Runkel- og Sukkerroemarkerne i Aar; det kan maaske skyldes, at Jorden allerede fra Foraaret var stærkt sammenklasket, at der faldt megen Regn i Juli, samt at der er udstroet ikke ganske smaa Mængder Borax; utvivlsomt er de to førstnævnte Aarsager langt de vigtigste. Det var med nogen Spænding imødeset, om det tørre Vejr i August og September vilde fremkalde nye Angreb og forstærke de allerede eksisterende. Det er imidlertid ikke sket, alle de indløbne 37 Beretninger lyder paa svage eller ingen Angreb af Tørforraadnelse. I Kalkudvalgets Forsøg ved Bramdrupdam er der dog stærke Angreb, og der har Borax virket udmærket. I Forsøget ved Tougaardslund, Viborg, er der ogsaa lidt Tørforraadnelse, og Virkning af Borax kan ses, men der er Roerne iøvrigt ødelagt af Lyspletsyge, Manganmangel.

Skønt Sundhedstilstanden i Roemarkerne i dette Efteraar gennemgaaende er usædvanlig god, naas der dog næppe Rekordavl, fordi Tørken har standset Roerne i Væksten; mange Steder kommer Tørken utvivlsomt til at sætte Grænsen for Udbyttets Størrelse.

Bederust (*Uromyces betae*) er set flere Steder; der berettes om slemme Angreb fra Mallingegnen (Sv. E. Bertelsen) og fra Sønderjylland (P. Rasmussen, Haderslev).

KARTOFLER.

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*) paa Knoldene er absolut godartet; af 37 Indberettere har de 36 kun set spredte, betydningsløse eller ingen Angreb, og en, fra Aalborgegnen, melder om »stærke Angreb i tidlige Sorter samt Up to date; medens Webbs tidlige og King

Kaallus (*Brevicoryne brassicae*) har optraadt meget godartet i Aar, dog er der lokalt anrettet nogen Skade, særlig i Kaal. Fra Kalø skrives saaledes, at Lusene har været generende i en Del Marker med Hvidkaal, og at Angrebet har bevirket, at mange Hoveder er værdiløse. Sprøjtning med Nikotin har været virksom (Nørgaard Pedersen).

Kaalorm (*Pieris brassicae* og *rapae*). Der er indløbet talrige Beretninger om Angreb af varierende Styrke. I Kaalroerne er Skaden dog i de færreste Tilfælde alvorlig, medens der er anrettet betydelige Ødelæggelser paa Kaalen mange Steder. Alvorlige Angreb paa Kaalroer er dog fundet ved Kalø (Nørgaard Pedersen).

Krusesyge (*Contarinia nasturtii*). I Kaalmarkerne er Skaden ofte meget betydelig. Fra Sydfyn meldes saaledes: »Er ganske ødelæggende. Mange Steder maa man købe al sin Kaal trods de mange Planter (Chr. Greve). I Kaalroerne er Krusesygen meget udbredt, og Angrebsprocenten kan være op til 100 %. Skaden synes dog ikke endnu at være blevet saa alvorlig som forventet. Hjerteforraadnelsen, der er afgørende paa dette Punkt, er bemærket mange Steder og har jo endnu Mulighed for at brede sig.

Kaalfluellarver (*Chortophila brassicae* og *floralis*). Angrebene synes hidtil at have været ret godartede i Sommerens sidste Del og de fleste Beretninger lyder paa svage eller spredte Angreb. Om Gnav i de store Roer kan man dog først dømme ved Optagningen.

FRUGTTRÆER, FRUGTBUSKE.

Bladlus (*Aphididae*). Angrebene paa Frugttræer har været stærke mange Steder i Sommerens Løb, men er nu i det væsentlige overstaaet.

Blommevikleren (*Grapholitha funebrana*). Angrebene synes hist og her at være i Tiltagende. Fra Vejstrup pr. Sjølund skrives saaledes, at mindst 50 % af Blommerne er angrebne (Chr. Straarup). Navnlig i Mirabeller kan Larverne være meget almindelige.

Æblevikleren (*Carpocapsa pomonella*). Ogsaa i Aar tyder Beretningerne paa, at dette Skadedyr har faaet forøget Betydning, idet Angrebsprocenten ofte er betænkelig høj. Der meldes saaledes, at 75 % af Frugterne paa et Frogmore prolific var »stukket« (J. C. Myrhøj).

Frugttræbladhvepsen (*Eriocampoides limacina*). Fra Skive meldes, at der er set ret svære Angreb paa Pære og tildels ogsaa paa Kirsebær (J. C. Myrhøj).

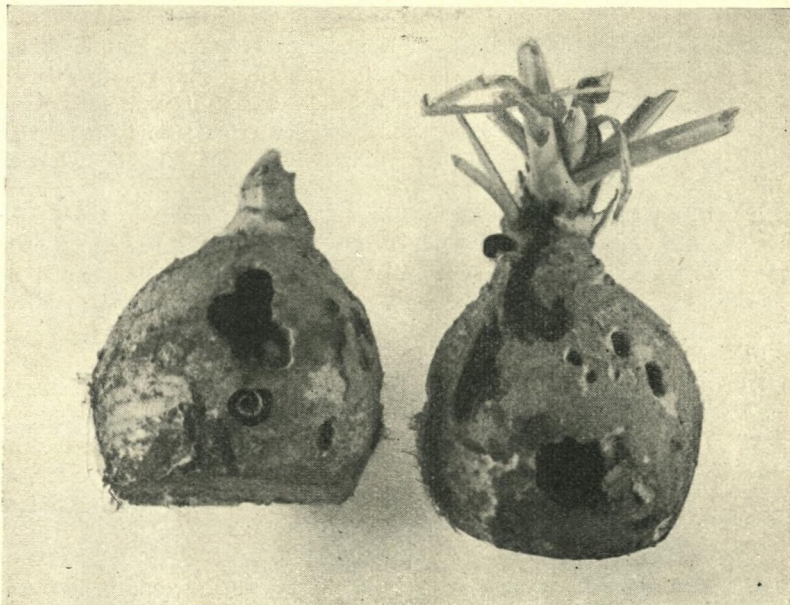
Rødt Spind (*Paratetranychus pilosus*) synes at være taget til i den senere Tid. Der er talrige Beretninger om meget stærke Angreb. Fra det nordlige Jylland skrives saaledes: »Som sædvanlig er Pederstrup særlig stærkt angrebet af Rødt Spind. Allerede nu er der Træer, hvis Blade er aldeles broncefarvede og Stammer og Grene ildrøde, som om de var maledede med Mønje. Det synes, som om Foraarskarbolineum har virket bedre end Vintersprøjtningen« (A. Pallesen).

PROSPER BOVIEN.

KARTOFLER, BEDER og KORSBLOMSTREDE.

Knoporm (*Agrotis spp.*). Angrebene har været uden større Betydning i Aar. Der ses en Del Gnav i Roer og Kartoffler, og i flere Smaahaver ved Røde Kro var Skaden paa Kartoffler betydelig (A. Laisen).

Oldenborrelarver (*Melolontha vulgaris*). I sidste Maanedtsberetning omtaltes Angreb af dette Skadedyr, der bl. a. havde optraadt alvorligt paa Vejleegnen (Boller). Den stedlige Husmandsforening har rettet en Henvendelse til Amtet med Anmodning om at lade foretage Larveindsamling til Efteraaret (M. Nielsen). Fra Roskildeegnen skrives: »Som tidligere meddelt er der nogle Steder gjort betydelig Skade i Roemarkerne.

Angreb af Kaaluglens Larver paa Roelegemet, efter at Toppen er ædt.

Skaden forværres derved, at Grævlinger gaar ud fra Skoven og samler Larverne ved at grave Kaalroerne op af Jorden, hvorved de kan finde 2—4 Larver ved hver Plante« (K. M. Nielsen).

Kaaluglens Larve (*Mamestra brassicae*) har optraadt meget talrigt i Aar og har gjort Skade ikke blot i Kaalroer, men ogsaa i en Del Marker med Runkel- og Sukkerroer. Fra Viborg skrives, at Angrebene har været alvorlige hos flere Landmænd i Borbjerg Sogn. Baade Kaalroer og Sukkerroer blev angrebet. Naar Larverne havde ædt Bladene af Kaalroerne, gik de i Gang med Roelegemet, der blev hullet som ved Angreb af Knoporme (B. Bertelsen). Se Fotografierne! Om Angreb i Runkelroer skrives endvidere fra Himmerland (S. A. Ladefoged). Fra Nr. Snede meldes om mange Angreb i Kaalroer. I en Mark var der paa 1 ha ikke et helt Blad tilbage (Fr. Bek Pedersen).

BÆLGPLANTER.

Meldug (*Erysiphe communis*) er usædvanlig ondartet paa Rødkløveren ved Holstebro (P. O. Overgaard). Ifølge tidligere Erfaringer gør det ikke Kreaturerne nogen Fortrød at æde den af Meldug angrebne Kløver, selv om denne er nok saa hvid at se til.

OLAF NIELSEN.

FRUGTHAVEN.

Skemaet om Sygdomme paa Frugttræer og Buske er besvaret af 25 Indberettere, der fordeler sig saaledes: Jylland 8, Fyn 3, Sjælland 9, Fæmø 1, Møn og Bogø 1, Bornholm 1, større Dele af Landet 2. Samlet ser Besvarelserne saaledes ud:

Sygdomme paa Frugttræer	Intet Angreb	Angreb ikke almindelige		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Gul Frugtskimmel (<i>Monilia</i>)					
paa Æble		6	3	11	7
- - - Pære	3	14		4	1
- - - Blomme	4	4	1	11	4
- - - Mirabel	7	2		1	1
Skurv paa Æble	2	2	2	10	12
- - Pære	2	4	1	10	6
Skivesvamp paa Stikkelsbær	3	1	1	4	7
- - Ribs	3	3		3	2
- - Solbær	1	3		3	2

Gul Frugtskimmel (*Monilia fructigena*) paa Æble findes paa mange Sorter, særlig fremhæves Bismarck, Bramley, Charlamowsky, Cox' Pomona, Dronning Louise, Dumelows Seedling, Filippa, Frogmore, Keswick Codlin, Maglemer Stribling og Signe Tillisch.

Høve Reinet, der vel ellers ikke plejer at være mellem de stærkest angrebne, er i en Have paa Taasinge, hvor der kun er sommersprøjtet een Gang, særlig stærkt angrebet (Hans Larsen). Fra Skelskør-Slagelseegnen, hvor Angrebet ikke er særlig ondartet, nævnes Høve Reinet ogsaa sammen med Bismarck, Cox' Orange og St. Sauveur Kalvil som de mest angrebne Sorter (A. Sauer).

Fra Næstvedegnen skrives, at foruden meget almindelige Angreb paa Bismarck og Cox' Pomona findes ikke helt ubetydelige Angreb paa Belle de Boskoop og Cox' Orange (M. E. Elting). Paa Fakseeegnen er Angrebet ikke saa alvorligt som ventet efter den fugtige Eftersommer (P. Helt).

Fra adskillige Steder fremhæves det, at Svampen er værst i Æbler, der er angrebet af Æbleviklerens Larve, paa nedfaldne Æbler og i Haver, der ikke er passede med Sprøjtning eller Pudring. I 2 Nabohaver i Lyngby ses en meget stor Forskel paa Sygdommens Optræden. I begge Haver findes bl. a. Cox' Pomona, den ene Have er pudret 7—8 Gange i

Edward har holdt sig tildels fri« (J. Chr. Andersen-Lyngvad). Ved Undersøgelse af mange Kartoffelprøver i Lyngby er der kun fundet ganske enkelte angrebne Knolde. Det kolde, tørre Vejr har været ideelt til Kartofflernes Optagning og Nedkuling; det tegner derfor til god Holdbarhed under Opbevaringen.

Rodfiltsvamp (*Rhizoctonia solani*) findes praktisk talt i alle Kartoffelmarker, og dens sorte Hvileknolde ses paa alle Kartoffelpartier. I Aar er Angrebene ikke værre end sædvanlig. Fra Kolind hedder det: »Angrebene er svage. I det hele taget er det flere Aar siden, der har været saa sund en Kartoffelgrøde som i Aar« (Ejvind Staunskjær). Rodfiltsvampen er værst paa Jorder, hvor Kartoffler kommer hyppigt igen; saadanne Steder kan næsten alle Udløberne ødelægges, det kan medføre Dannelse af Luftknolde, eller af mange, smaa, tætsiddende Knolde omkring Hovedstænglen, medens de normale store Knolde mangler. Fra Sandjordsegnene i Sønderjylland (A. Laisen, Fr. Rasmussen) og Himmerland (H. Rasmussen, J. Chr. Andersen-Lyngvad) berettes om stærke Angreb.

Rustpletter i Kartoffler optræder ikke altid paa samme Jord, og de smitter ikke med Læggeknoldene. De er ved Tylstrup set i flere Sorter, særlig i Erdgold og Ackersegen (Sv. Svendsen). Paa Kertemindeegnen er udbredte men svage Tilfælde (T. K. Ladegaard); det samme gælder Hanherrederne (N. Svaneborg) og Mariagerregnen (Sv. A. Rasmussen). Ved Ringkøbing (A. Skarregaard), Holstebro (P. O. Overgaard) og Hobro (H. Rasmussen) er de ligeledes iagttaget. I Frederiksborg Amt er de truffet i Sorterne Birgitta og Alpha (H. E. Jensen). I Lyngby er der ogsaa lidt i Aar, men ikke nær saa meget som i Fjor, da Goldperle blev komplet ødelagt af Rustpletter.

Vaad Forraadnelse (Bakterier) findes ved Optagningen i Marken af og til paa Knolde af meget forskellige Sorter, hyppigst vistnok i Nordjylland. I Aar er den ikke fundet paa Tylstrup; men Konsulent Andersen-Lyngvad skriver: »Træffes næsten overalt, dog mest i de tidlige Sorter samt i Odin, Up to date og Deodara«. Ved Bjerringbro er den vaade Forraadnelse sjælden og forekommer næsten kun paa lav og kold Jord (N. P. Johansen). Ved Vejstrup er den set paa Sharpes Expres (Chr. Straarup), medens den i Sydbyn skal være almindelig og ondartet (Chr. Greve). Paa Nyborgeggen (A. Jørgensen), Næstvedeggen (P. Grøntved), Ringkøbing (A. Skarregaard) og Frederiksborg Amt (H. E. Jensen) er der svage, spredte Angreb.

Kartoffelbrøk (*Synchytrium endobioticum*) er konstateret i en Have i Ollerup paa Sorten Markens Dronning (Chr. Greve).

Pulverskurv (*Spongospora subterranea*) fandtes ved Viborg i Husmandsforeningens Kontrolmark (N. Gram).

Kransskimmel (*Verticillium albo-atrum*) er fundet ved Malling (Sv. E. Bertelsen) og Præsto.

Sortbensyge (*Erwinia phytophthora*). Ved den sidste Besigtigelse af Fremavlsmarkerne omkring Aalborg er der fundet forholdsvis mange, sent fremkomne, men ret ondartede Angreb af Sortbensyge (J. Chr. Andersen-Lyngvad).

Sommerens Løb og nedfaldne Frugter opsamles hyppigt, og selvom her findes Gul Frugtskimmel, er Angrebet dog ikke af større Betydning. Den anden Have er kun sprøjtet een Gang efter Frugtansætningen og nedfaldne Frugter indsamles ikke regelmæssigt, og der ødelægges talrige Frugter af Svampen.

Gul Frugtskimmel paa Pære er ikke nær saa almindelig som paa Æble, noget skyldes dette naturligvis nok, at der mange Steder kun er faa Pærer, men fra flere Sider fremhæves det dog, at Angrebet er relativt svagere end paa Æble. En Undtagelse danner dog Graapærer ved Haslev, hvor 35 pCt. var angrebet.

Gul Frugtskimmel paa Blomme er mere almindelig end paa Pære, værst er den, hvor der er mange Frugter, saa den har Chance for at vokse fra Frugt til Frugt. Jefferson havde 30 pCt. angrebne paa 2 Træer i en Have paa Taasinge (Hans Larsen), iøvrigt fremhæves Oullins Reine Claude, forskellige Svedskeblommer og Victoria som særlig angrebne.

Æbleskurv (*Venturia inaequalis*) er, som det fremgaar af Skemaet, ingenlunde ubetydelig. Paa Forespørgsel om Angrebet mest skyldes tidlig eller sildig Infektion, har vi faaet følgende Svar: mest tidlig 11, mest sildig 8. Almindeligst med tidlig Infektion paa Frugterne og sen paa Bladene i Skudspidserne (Verner Nielsen). I Smaahaver i Holbæk og Sorø Amter mest tidlig Infektion, i Plantagerne mest sildig Infektion (E. Christensen).

Fra Nørrejylland skrives: »Man ser det Særsyn enkelte Steder, at Bismarck er aldeles pletfri, hvor Boiken er meget befængt. Andre Steder kan det være modsat. Man kan vist gaa ud fra, at Sprøjtningen af de sildige Æblesorter afsluttes for tidligt« (Arne Pallesen). Denne sidste Bemærkning kan vi give vor Tilslutning, omend vi ser, der er betydelig Bedring at spore i den Retning, saaledes saa vi først i September flere Steder paa Sjælland og Fyn, hvor der endnu var meget tydelige Spor af Bordeauxvædske, ja for tydelige, thi i den forudgaaende tørre Tid var der intet regnet af, og det er praktisk talt heller ikke sket senere, saa der bliver et Arbejde med at gnide Bordeauxvædsken af Æblerne efter Nedplukningen. Ved Spøjtningen hen i August løber man den Risiko, at Bordeauxvædsken ikke regner af inden Nedplukningen, hvis Efteraaret bliver tørt, men man maa hellere have Bordeauxvædske end Skurv paa Æblerne ved Nedplukningen.

Pæreskurv (*Venturia pirina*) synes knapt saa udbredt som Æbleskurv. Fra Slogs Herred meddeles dog, at den er betydelig værre end Æbleskurv. Der er 9, som beretter, at de tidlige Infektioner er de hyppigste og 5, at de sildige er det. I Sorø og Holbæk Amter er der ligesom paa Æblerne flest tidlige Infektioner i Smaahaverne og flest sildige i Plantagerne (E. Christensen).

Haglskudsyge paa Blommeblade er i Tiltagen Aar for Aar paa Egnen mellem Jelling og Tørring (K. M. Hove).

Sølvglans (*Stereum purpureum*) er iagttaget i Lund i Fjends Herred paa ungarsk Svedske (Arne Pallesen).

Pludselig Nedvisning af Blommetræer er set mange Steder i Odense Amt (P. Wad) og i Jylland (N. Gram), hvor Mirabellerne ogsaa visner.

Visningen af Blommerne skyldes sandsynligvis Bakteriekraft, se Oversigt Nr. 214, Juli, 1936.

I Odense Amt er Gummiflod paa Blommefrugterne almindelig (P. Wad). Aarsagerne hertil kan sikkert være forskellige: Beskadigelse af Blommeviklerlarver, uheldige Vækstforhold m. m.

Glasæbler er set i Bramley paa Mors, men ikke særlig udbredt.

Gitterrust (*Gymnosporangium sabinae*) har i Lyngby, hvor der nu i adskillige Aar har staaet en angrebet Sevenbom lige ved nogle Pæretræer, aldrig været saa stærk paa Pærebladene som i Aar. Trods dette voldsomme Angreb paa de nærstaende Pæretræer, er Angrebet ganske betydningsløst paa Træer, der staar blot 30 Meter fra Sevenbommen, men enkelte angrebne Blade kan dog findes i betydeligt større Afstand fra Smittekilden.

Paa Langeland fandtes et stærkt Angreb, og i Haven fandtes ogsaa en Sevenbom (Hans Larsen).

Paa Næstvedegnen er Gitterrusten ogsaa set et Par Steder (M. E. Elting).

Skivesvamp (*Gloeosporium ribes*) paa Stikkelsbær, Ribs og Solbær er, som det fremgaar af Skemaet, hyppigst paa Stikkelsbær. Flere fremhæver, at det ikke altid er let at se, hvor stor Andel Skivesvampen og hvor stor andre Aarsager har til for tidlig Afløvning, blandt de andre Aarsager nævnes for Stikkelsbærrenes Vedkommende »Stikkelsbærorm« og Skade af Sprøjtning eller Pudring med Svovlmidler og for Ribsenes Vedkommende Bladrandsyge, foraarsaget af uheldige Vækstforhold.

Filtrust (*Cronartium ribicola*) er almindelig mange Steder paa Sjælland og Fyn. Fra Holbæk og Sorø Amter skrives, at den har været meget ondartet og meget tidligt paa Færde, saaledes at mange Buske var afløvet først i September (E. Christensen).

Vinmeldug (*Uncinula necator*) er ondartet mange Steder paa Sydfyn (Chr. Greve, Hans Larsen), efter de talrige Prøver, vi har faaet indsendt, synes Melduggen ogsaa mange andre Steder at være meget alvorlig.

KØKKENURTER.

Selleri-Bladpletsyge (*Septoria apii*) omtales særlig fra Slagelse-Skelskøregnen og fra Svendborg Amt (A. Sauer, Hans Larsen).

ANNA WEBER.

KORN.

Smelderlarver (*Agriotes sp.*). En 7 ha stor Brakmark isaaet Hvede maatte omsaas ca. 3 Uger senere, da Larverne havde ædt næsten alt Kornet med Undtagelse af 10—20 m fra Hegnet (Fr. Nielsen, Haderslev).

KORSBLOMSTREDE.

Kaaltægen (*Strachia oleracea*). Fra Vorbasse-Houborg meldes, at Tægerne har fortsat deres Hærgning i de Marker, hvor de begyndte i Foråret (J. Dons Christensen).

Kaalorme (*Pieris*-Arter). Ret sent er der indløbet talrige Beretninger om meget svære Angreb, og i mange Egne findes Marker, hvor Toppen er fuldstændig afribbet. Ogsaa i Kaalen kan Skaden være meget betydelig. Fra Hobro skrives: »Marker paa mange Tdr. Land kan være grimt ribbet overalt, stærkest nær Grøfter og Hegn« (H. Rasmussen). Fra Haderslev: »Hele Marker paa den lettere Jord kan være fuldstændig afribbet, saa yderligere Vækst af Kaalroerne er umulig (Fr. Nielsen). Professor H. Blunck (Bonn) meddeler, at Kæmpesværme af Kaalsommer-

Kaalroer afribbet af Kaalorme.

fugle bemærkedes ved Kiel i Begyndelsen af August og mener, at disse er kommet over Havet fra Nord-Øst, altsaa højst sandsynligt fra det sydlige Danmark. Dersom nogle af vore Korrespondenter skulde have bemærket saadanne Sværme, modtager vi gerne Meddelelse derom.

Knoporme (*Agrotis* sp.). Der meldes kun om spredte, svage Angreb uden større Betydning.

Krusesygegalmyggen (*Contarinia nasturtii*). Skönt Symptomerne er meget udbredt, har Angrebet sjældent haft alvorlige Følger i Markerne, hvor Hjerteforraadnelsen kun optræder i ringe Omfang. Fra Mallingegnen skrives, at Krusesygen ikke i de sidste 6 Aar har været saa svag som i Aar (Sv. E. Bertelsen). Megen Skade er dog anrettet i Kaalen, f. Eks. paa Sydfyn (Chr. Greve).

Kaalfluellarver (*Chorthophila brassicae* og *floralis*). Som meddelt i sidste Beretning har Angrebene været uden større Betydning hidtil. Der meldes dog om et meget stærkt Angreb (*Ch. floralis*) i Kaalroer paa Hobroegnen. Jordbunden er Sandmuld beliggende nær Fyrre- og Gran-skov. Hele Stykket tegner til at blive totalt ødelagt (H. Rasmussen).

FRUGTTTRÆER.

Æblevikleren (*Carpocapsa pomonella*) har gjort megen Skade i Aar. Fra Bornholm meldes: »Man har sjældent set saa stærke Angreb som i Aar. Hvor man ikke har sprøjtet med Giftstoffer, er iagttaget op til 70—80 % angrebne Frugter. Selv i godt sprøjtede Haver har disse Skadedyr gjort en Del Skade« (H. Nielsen). Hvor Frugterne sidder i Klynger, er der stærkere Angreb, end hvor der er tyndet (A. Feilberg).

Blommevikleren (*Grapholita funebrana*). Svage Angreb er almindelige. Hist og her er bemærket stærke Angreb f. Eks. i Odense Amt (P. Wad), paa Sydfyn (H. Larsen, Chr. Greve) og ved Fakse. Paa en Del vildtvoksende Svedskeblommer var her alle Frugter angrebne (P. Helt). Ved Statens plantepatologiske Forsøg var Svedskeblommerne stærkere angrebet end de andre Sorter. Larverne synes lidet tilbøjelige til at gaa i Fangbælter.

Frugttræbladhepsen (*Eriocampoides limacina*) har gjort sig ualmindelig bemærket i Aar og har mange Steder skeletteret Bladene paa Frugttræer (særlig Kirsebær og Pære) samt paa Seljerøn, som Larverne synes at ynde i særlig Grad (Chr. Nørholm). Det angives, at Svovlpudder kan slaa Angrebet ned (A. Pallesen). Angreb er bl. a. rapporteret fra Mors (J. C. Myrhøj), Vest- og Midtjylland (A. Gylling, N. P. Jensen), Nordjylland (A. Pallesen) m. m.

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). »Rødt Spind« optræder næsten overalt i stor Udstrækning begunstiget af Tørken. Nu har Kulden standset Midernes Virksomhed, men der er naturligvis lagt Vinteræg i stor Mængde.

Solsorten gør i Vestjylland stor Skade i Frugthaver, idet Fuglene hakker i den modne Frugt.

Egernet synes ogsaa at skulle blive en Svøbe for de vestjydske Frugtavlere (S. M. Sørensen).

Fra Stevns meldes, at Spurveene allerede er begyndt at ødelægge Knopperne (P. Helt).

KØKKENURTER.

Tæger (*Lygus kalmi*) har ved Tystofte angrebet Selleri og næsten helt standset Væksten (A. Feilberg).

PROSPER BOVIEN.